

TRYGVE BRATTELI

Åpningstale.

Arbeiderpartiets landsmøte
søndag 9. mai 1971.

Jeg ønsker representanter, gjester og andre tilstedeværende vel møtt til dette landsmøte. Det har kommet representanter her fra alle deler av landet. Hver enkelt av dem ønskes velkommen hit til samarbeid for å løse de oppgaver som påhviler dette landsmøte.

Det er seks år siden sist at landets regjering var til stede på vårt landsmøte. Jeg skal ikke her ved åpningen analysere bakgrunnen for at vi igjen har regjeringen. Jeg vil tro at vi alle er glade for den utvikling som har gitt dette resultatet.

Her nevner jeg det bare som et tegn på at Arbeiderpartiet har en god arbeidsperiode bak seg når vi i dag møtes her. Som det har gått vil tiden siden 1965 bli et interessant kapittel i norsk arbeiderbevegelses historie. Perioden har vist de krefter som kan mobiliseres ved en systematisk og langsiktig innsats, som etter hvert har trukket hele partiet med.

Det er en sterk samfølelse i et parti som vårt. Av forskjellige grunner har jeg opplevd det særlig sterkt de siste par årene. Jeg vil gjerne her rette en varm takk til de mange partifeller og organisasjoner som med hilsener og gode råd gjør det lettere å møte vanskelige situasjoner.

Sist kom dette levende til uttrykk under regjeringsskrisen. Det gjorde det lettere å ta de beslutninger som i en slik situasjon må tas.

Et landsmøte i Arbeiderpartiet møtes alltid med svært ulike forventninger. Politiske grupper utenfor Arbeiderpartiet, gir nå som så ofte før uttrykk for det håp at dette skal bli et rabaldermøte, som skal skade vårt parti. Jeg tror ikke de vil bli mer sannspådd nå enn før.

Viktigere for oss er det å fornemme de forventninger som strømmer mot dette landsmøte fra jevne mennesker fra landsende til landsende. Det gjelder først de ti-tusener av aktive partimedlemmer som med stor interesse følger møtet på avstand. Men langt flere enn dem. Arbeiderpartiet har flere venner enn vi til hverdags kanskje er oppmerksom på. Kvinner og menn over hele landet venter at landsmøtet gjør sin jobb slik at vi ennå sterkere enn før kan gå ut i det videre arbeid.

Vi har foran oss en stor sakliste og det vil kreve konsentrasjon og hard innsats å gi den en forsvarlig saksbehandling. Dette har vi trening i fra før.

Det er mulig noen med en viss spenning imøteser landsmøtets behandling av markedsforhandlingene. Den debatten har kanskje delvis hatt et noe skjevt forløp, mer preget av tro enn av viten. Jeg tror vi går inn i en periode da markedssaken vil kunne behandles med mindre opphisselse og med bedre informasjon. I stigende grad forlanger folk fakta og sikre opplysninger. Det første bud til oss i dag er å behandle saken på en forsvarlig måte. Den er komplisert og vanskelig for de fleste mennesker. Det er skilte oppfatninger om hva den endelige løsningen kan bli.

For Arbeiderpartiet er det imidlertid ikke uvant å leve med vanskelige problemer. Slik har det vært i lange perioder av vår historie, og problemene har ofte hatt sammenheng med vårt lands forhold til andre land.

Vi må ha tilstrekkelig politisk og organisasjonsmessig balanse til å behandle vanskelige saker uten å skade det parti vi alle vil tjene.

Vi har alle et ansvar for å innfri forventningene fra våre venner over hele landet. Vi har alle ansvar for å skuffe forventningene fra utenforstående grupper som i enhver situasjon ønsker å svekke Arbeiderpartiet.

Vår ungdomsorganisasjon har bak seg en vanskelig periode og søker veger til å tre fram med ny styrke. Situasjonen henger sammen med den særlige bevegelse det i vår tid er i hele ungdomsmiljøet, og det gjør det ikke alltid lett verken for de unge eller andre.

Arbeiderpartiet er urokkelig innstilt på best mulig kontakt og samarbeid med vår ungdomsorganisasjon, som med de unge årsklasser i det hele.

Mennesker på marsj finner ikke hver dag evige sannheter. Etter en nesten upolitisk periode, er det senere oppstått en intens politisk interesse i endel ungdomsgrupper. Enkelte av de mest intense isolerer seg utenfor alle partier.

Den økte politiske interesse skal vi bare hilse med glede. At enkelte av disse grupper er mer opptatt av å analysere antikvariske skrifter enn dagens kompliserte og interessante samfunn, vil sikkert være et overgangsfenomen. Vi skal åpent ta mot alle som når fram til å gjøre en gjerning i vår tids virkelighet.

Situasjonen skaper et sterkt behov for en bedre presisering av det ideologiske innhold i den demokratiske sosialismen, - av dens mål og midler. Også det som skiller den fra alle diktaturstrømninger, av hva farge de enn måtte være.

Saker kommer og går, men arbeiderbevegelsen består. Jeg tror ettertiden vil studere dette landsmøte som det som formulerte programmet "Demokrati i hverdagen". Det er i historisk perspektiv den viktigste saken på dette landsmøtet. Må det bli innledningen til en mektig og varig innsats for det hverdagsdemokrati som er et sentralt element i den demokratiske sosialismen.

Velkommen til dette arbeidskrevende landsmøte!
La det gjøre den jobb folk på grunnplanet venter av det!